

PARAULA I VIDA

«Fratelli tutti», una nova encíclica social

El Papa Francesc acaba de signar a Assís una nova encíclica social, «sobre la fraternitat i l'amistat social», que comença amb l'expressió que Sant Francesc utilitzava per dirigir-se a tothom, «**Fratelli tutti, germans tots**» (*Admon. 6,1*), i invitar-los a l'estil d'estimar-se entre tots, més enllà del marc geogràfic i cultural propi. S'inspira en la trobada que va tenir el 2019 amb el Gran Imam Ahmad al-Tayyeb a Abu Dhabi, durant la qual van signar el Document sobre la Fraternitat Humana. És una encíclica social per a ajudar a repensar la dimensió universal de la doctrina evangèlica sobre l'amor fratern, a reflexionar sobre un nou somni de fraternitat, com a una única humanitat, a agermanar-se, a abaixar-se pel germà, aprofundint molt la paràbola del Bon Samarità (*Lc 10,25-37*).

L'encíclica demana més fraternitat i solidaritat humanes, i és una crida a rebutjar les guerres. Se centra en els problemes socials i econòmics contemporanis i proposa un món ideal de fraternitat en el qual tots els països poden formar part d'una «família humana més àmplia». Reordena els temes

més presents en les intervencions del Papa Francesc: la guerra i la pau, el racisme, l'emigració, les relacions interreligioses, la propietat privada, la fraternitat universal, la llibertat, igualtat i fraternitat, la dignitat de les dones, la pena capital inadmissible, la política internacional i la guerra.

És doctrina social de l'Església que no nega la propietat privada ni s'oposa al guany, però sí a la reducció de les persones a coses entre les altres coses. Amb tot, no defensa o justifica els privilegis dels uns sobre els drets de tots, i tampoc no es mou per ideologia sinó per principis evangèlics. Reconeix la funció social de la propietat privada però és secundari respecte del principi de la destinació universal dels béns creats. Subratlla i reproposa el pensament de Sant Joan Pau II que Déu ha donat la terra a tot el gènere humà perquè sustenti tots els seus habitants, sense exclusions ni privilegis. D'aquí que tota propietat té una funció social. «El dret a la propietat privada només pot ser considerat com un dret natural secundari i derivat del principi del destí universal dels béns creats, i això té moltes conseqüències en el funcionament de la societat». Se'n desprèn un sí al guany, però no a qual-

sevol preu. El guany no pot oblidar l'home, ni pot esclavitzar-lo, ni reduir-lo a una cosa entre les altres coses, o a una variable d'un procés que no pot controlar.

La Doctrina Social de l'Església des de la primera encíclica social, la «*Rerum Novarum*» (1891) del Papa Lleó XIII, fins a «*Fratelli tutti*» del Papa Francesc, denuncia l'augment del nombre dels pobres i proposa les tres T de Francesc: «*Terra, Teulada i Treball*». L'Església és Mestra d'humanitat i demana no dividir-se en partits i faccions o grups de poder. Els totalitarismes i les ideologies populistes sembren l'individualisme exacerbant. Cal inspirar l'amistat social en les relacions humanes. El Papa està a favor del «miracle de la bondat» que ajuda a discernir entre conflictes i injustícies, i diàleg i resolució de conflictes.

El text acaba amb una pregària ecumènica: «*Veniu, Esperit Sant, mostra-nos la vostra bellesa reflectida en tots els pobles de la terra, per descobrir que tots són importants, que tots són necessaris, que són rostres diferents de la mateixa humanitat que esteu.*»

† **Joan Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

L'Ateneu inicia el curs amb la creació de la segona Facultat de Litúrgia del món

L'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP) va començar oficialment el curs el dia 9 d'octubre, coincidint amb la creació de la segona Facultat de Litúrgia del món. L'acte d'inauguració oficial del curs 2020-2021 va ser presidit pel Cardenal Mons. Joan Josep Omella, Gran Cancellier de l'AUSP. L'acte va començar amb la salutació del cardenal i, tot seguit, el Dr. Miquel R. Fuentes, Secretari general de l'Ateneu, va exposar una síntesi de la memòria del curs 2019-2020. En aquest any 2020, i segons que va recordar el Dr. Puig i Tàrrach, s'ha constituït una nova realitat acadèmica, al costat de les tres facultats ja existents: l'Institut de Litúrgia *ad instar Facultatis* (ILF). L'ILF neix amb la potestat de conferir tres graus acadèmics: el Grau en Litúrgia (tres anys), la Llicenciatura o Màster (dos anys), precedit d'un propedèutic (un any), a més del Doctorat. «Barcelona té ara la segona Facultat de Litúrgia del món catòlic, després el Pontifici Institut Litúrgic (PIL) de Roma, la institució degana».

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sant Francesc ens hi ajudi!

Fa unes setmanes, la celebració dominical coincidí amb la festa de sant Francesc d'Assís. Sant amb una devoció arrelada de sempre i que contemporàniament ha guanyat actualitat amb temes com la pau entre les persones i els pobles, la diversitat de creences, el respecte per la natura i tot el que hi habita, la consideració per la casa comuna... l'amor a tota la Creació, a totes les criatures.

En la celebració de l'eucaristia dominical, que coincidia amb aquesta festa, es reuniren la diversitat de problemàtiques que vivim actualment, en una pregària dels fidels agombolada per la figura, els fets i les paraules del sant d'Assís. Deia així: «Senyor Jesús! Tu que coneixes el nostre cor i el nostre esperit, saps llegir com ningú els nostres sentiments i estats d'ànim,

que estan passant dies de tristesa i desolació, de boires i desànims de tota mena. No sabem trobar els camins de l'entesa política i social; i a les preocupacions pels episodis de la pandèmia, encara no ben resolts, amb tot el reguitzell d'inquietuds familiars, escolars i universitàries, laborals, econòmiques i sanitàries, hi hem d'afegir aquest clima d'inquietud i desavinences històriques, de violència interna i externa als carrers i fòrums polítics, de justícies reclamades.»

Una contextualització que, en to de petició, acaba fent recurs a una de les pregàries del sant: «Per això, coincidint avui amb la festivitat de sant Francesc, volem recordar i assumir alguns dels desitjos que ell portava en el seu esperit: «Fes-nos, Senyor, ins-

truments de la teva pau. Que on hi hagi odi, hi posem amor; on hi hagi ofenses, hi posem perdó; on hi hagi discòrdia, hi posem la veritat; on hi hagi desesperació, hi posem esperança; on hi hagi tristesa, hi posem joia». Formulada la petició, el lector invocà: «Preguem el Senyor», a la qual correspongué la comunitat aplegada entorn l'altar dient a una veu: «Us ho demanem, Senyor!». «Finalment, germans, interseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, pur, amable, lloable, tot allò que sigui virtuós i digne d'elogi. Poseu en pràctica allò que de mi heu après i rebut, vist i sentit. I el Déu de la pau serà amb vosaltres» (*Ft 4,8-9*). Que sant Francesc ens hi ajudi!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

«Fratelli tutti», una nueva encíclica social

El Papa Francisco acaba de firmar en Asís una nueva encíclica social, «sobre la fraternidad y la amistad social», que comienza con la expresión que San Francisco utilizaba para dirigirse a todos, «**Fratelli tutti, hermanos todos**» (*Admon.* 6,1), e invitarles al estilo de amarse entre todos, más allá del marco geográfico y cultural propio. Se inspira en el encuentro que tuvo en 2019 con el Gran Imam Ahmad al-Tayyeb en Abu Dabi, en el que firmaron el Documento sobre la Fraternidad Humana. Es una encíclica social para ayudar a repensar la dimensión universal de la doctrina evangélica sobre el amor fraterno, a reflexionar sobre un nuevo sueño de fraternidad, como humanidad única, a hermanarse, abajarse por el hermano, profundizando mucho en la parábola del Buen Samaritano (*Lc* 10,25-37).

La encíclica pide más fraternidad y solidaridad humanas, y es una llamada a rechazar las guerras. Se centra en los problemas sociales y económicos contemporáneos y propone un mundo ideal de fraternidad en el que todos los países pueden formar parte de una «familia humana más amplia». Reordenar los temas más presentes en las intervenciones del Papa Francisco: la guerra y la paz, el racismo, la inmigración, las relaciones interreligiosas, la propiedad privada, la fraternidad universal, la libertad, igualdad y fraternidad, la dignidad de las mujeres, la pena capital inadmisibles, la política internacional y la guerra.

Es doctrina social de la Iglesia que no niega la propiedad privada ni se opone al beneficio, pero sí a la reducción de las personas a cosas entre las otras cosas. Además, no defiende o justifica los privilegios de unos sobre los derechos de todos, y tampoco se mueve por ideología sino por principios evangélicos. Reconoce la función social de la propiedad privada pero es secundario respecto del principio del destino universal de los bienes creados. Subraya y propone el pensamiento de San Juan Pablo II que Dios ha dado la tierra a todo el género humano para que sustente a todos sus habitantes, sin exclusiones ni privilegios. De ahí que toda propiedad tiene una función social. «El derecho a la propiedad privada sólo puede ser considerado como un derecho natural secundario y derivado del principio del destino universal de los bienes creados, y esto tiene muchas consecuencias en el funcionamiento de la sociedad». Se desprende un sí a la ganancia, pero no a cualquier precio. La ganancia no puede olvidar al hombre, ni puede esclavizarlo, ni reducirlo a algo entre otras cosas, o a una variable de un proceso que no puede controlar.

La Doctrina Social de la Iglesia desde la primera encíclica social, la «*Rerum Novarum*» (1891) del Papa León XIII, hasta «*Fratelli tutti*» del Papa Francisco, denuncia el aumento del número de los pobres y propone las tres T de Francisco: «Tierra, Techo y Trabajo». La Iglesia es Maestra de humanidad y pide no dividirse en partidos y facciones o grupos de poder. Los totalitarismos y las ideologías populistas siembran el individualismo exacerbado. Hay que inspirar la amistad social en las relaciones humanas. El Papa está a favor del «milagro de la bondad» que ayuda a discernir entre conflictos e injusticias, y diálogo y resolución de conflictos.

El texto termina con una oración ecuménica: «*Ven, Espíritu Santo, muéstranos tu hermosura reflejada en todos los pueblos de la tierra, para descubrir que todos son importantes, que todos son necesarios, que son rostros diferentes de la misma humanidad que amas.*»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Funeral pels onze anys de traspàs de l'Arquebisbe Joan Martí

Diumenge 11 d'octubre, el mateix dia en què s'esqueien els onze anys del traspàs de l'Arquebisbe emèrit d'Urgell Mons. Joan Martí i Alanis, es va celebrar una missa funeral per la seva ànima a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, presidida pel seu successor Mons. Joan

Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra.

A l'homília, que va predicar en aquella missa vespertina, va comentar la crida a anar a la festa que Déu convoca, amb el vestit de noces i amb l'anhel del descans joiós en Déu. El Regne és un banquet de festa que molts del poble

escollit no van atendre, i que després el Senyor fa anar a cridar els qui marxaven de la ciutat santa, perquè entressin i gaudissin de les promeses de vida i de felicitat que s'havien compromès en l'Aliança.

Va destacar la vida generosa de l'Arquebisbe Joan Martí que durant 32 anys fou Bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, i que morí el dia 11 d'octubre de 2009 a Barcelona, amb l'estimació dels diocesans i del presbiteri. Ell va ser l'encarregat d'aplicar el Concili Vaticà II a la diòcesi, va renovar-la amb zel pastoral, i alhora va encaminar el Principat d'Andorra cap a la Constitució democràtica que va acabar de refrendar-se el març de 1993. També havia exercit diversos càrrecs de responsabilitat en la Conferència Episcopal Espanyola i en la Tarraconense.

Confirmacions a la Vall d'Aran

L'Arquebisbe d'Urgell va conferir el sagrament de la Confirmació en dues celebracions tingudes el dia 26 de setembre al Santuari de la Mare de Déu de Mijaran (Vielha). Els 40 joves s'havien pogut preparar les darreres setmanes de forma més intensa, amb l'ajuda dels catequistes i els mossens Pere Balagué i Joseph Geethafonkalan. Hi va assistir l'Il·lm. Sr. Alcalde de Vielha i algunes conselleres del Conselh Generau.

A les dues celebracions, l'Arquebisbe va comentar la Paraula de Déu d'aquell diumenge, remarcant la promptitud a respondre a l'enviament de Déu a treballar a la seva vinya. També l'Arquebisbe va insistir en la importància de reaccionar amb esperança i solidaritat a la crisi actual de la pandèmia, i a saber contemplar l'acció de Déu provident que no ens deixa mai de la seva mà. La nevada caiguda a les muntanyes de la Vall d'Aran aquell dia la va interpretar com un signe de la benedicció divina en-

vers nosaltres, una neu que no quedarà sense donar fruit, tal com suggereix el profeta Isaïes.

Al final de la missa, els joves confirmands, entre els quals tres que també feien la primera comunió i un adult, van rebre el llibre del Nou Testament i els Salmes en versió aranese del M. I. Mn. Jusèp Amiell.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Amb el signe de la multiplicació dels pans (*Mt* 14,13-21), Jesús vol educar els seus amics d'ahir i d'avui en la lògica de Déu: la lògica del fer-se càrrec de l'altre» (2 d'agost).

@Pontifex: «Mantinguem sempre la mirada fixa en el Rostre resplendent de Déu, que contemplem en Crist transfigurat sobre el mont Tabor: Ell és la llum que il·lumina els esdeveniments de cada dia» (9 d'agost).

@Pontifex: «Els homes i les dones de pregària porten en els seus rostres centelleigs de llum: perquè fins i tot en els dies més foscos el sol mai no deixa d'il·luminar-nos» (9 d'agost).

@Pontifex: «Tots necessitem el Pare que ens allarga la mà. Pregària, invocar-lo, no és una il·lusió; la il·lusió és pensar que en podem prescindir! La pregària és l'ànima de l'esperança» (9 d'agost).

Urgell participa a les Jornades Europees del Patrimoni amb Catalonia Sacra

Catalonia Sacra va organitzar la participació en l'edició 2020 de les Jornades Europees del Patrimoni (JEP) proposant una trentena d'activitats repartides arreu de Catalunya per promoure el coneixement i l'accés al Patrimoni Cultural de l'Església.

Aquesta nova edició de la iniciativa europea es va celebrar els dies 9, 10 i 11 d'octubre, per promoure el coneixement i l'accés al patrimoni cultural; a Catalunya l'impulsa l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural de la Generalitat. A la diòcesi d'Urgell, es van dur a terme les visites a la Catedral de Santa Maria d'Urgell i de Sant Vicenç d'Estamariu dissabte i diumenge 10 i 11 d'octu-

bre; la de l'església de Sant Víctor de Dòrria el dissabte 10 d'octubre; i també es feu una aproximació a la tasca de l'arxiver, amb una visita guiada a l'Arxiu Diocesà i Capitular d'Urgell a càrrec de Mn. Benigne Marquès, el divendres 9 d'octubre.

Una de les novetats d'enguany van ser precisament sis visites centrades en els oficis relacionats amb l'estudi, la conservació i la gestió del patrimoni cultural. Els participants van poder conèixer sobre el terreny la tasca que realitza un arquitecte, un arqueòleg, un restaurador, un fotògraf o un arxiver, com en el cas d'Urgell.

Mn. Benigne Marquès va rebre els visitants a la Sala de la Pietat de l'Arxiu, on els va explicar els trets més importants de la instal·lació i del fons

que s'hi guarda. Més tard els va mostrar les dependències on es guarden els incunables i pergamins, detallant alguns detalls d'aquests.

Es van oferir deu visites (una en cada una dels deu bisbats amb seu a Catalunya) per visitar esglésies amb gran valor patrimonial però més desconegudes pel gran públic. Diferents esglésies que formen part de la xarxa de Catalonia Sacra també van programar visites i activitats per a aquest setmana d'octubre.

Com cada any, totes les activitats que formen part de les JEP són gratuïtes. Aquest any a causa de la Covid-19, les visites i tallers es van fer amb inscripció obligatòria i amb grups reduïts.

Amb la participació de Catalonia Sacra a les JEP, l'Església referma el seu compromís amb la conservació i obertura a la societat del seu patrimoni cultural. Aquest patrimoni és el resultat de la vinculació entre el cristianisme, la cultura, la identitat i l'espiritualitat.

Les JEC són l'esdeveniment cultural participatiu més gran d'Europa, creat pel Consell d'Europa el 1985. Les jornades permeten cada any a més de 20 milions de persones visitar, gaudir i reivindicar el patrimoni cultural. L'objectiu de les JEC és sensibilitzar sobre la riquesa i diversitat cultural, potenciar-ne l'interès o reivindicar la necessitat de protegir i conservar tots aquests elements.

► **Reunió online de la Comissió Episcopal per al Clergat i Seminaris.** El dia 5 d'octubre va tenir lloc la reunió online de la Comissió Episcopal per al Clergat i els Seminaris de la CEE que presideix l'Arquebisbe Joan-Enric Vives. Hi van participar tots els bisbes membres i els dos secretaris, Juan Carlos Mateos i Sergi Requena. De Catalunya també hi participa el Bisbe auxiliar de Terrassa, Mons. Salvador Cristau.

Van tractar les qüestions més urgents, com la informació de la darrera Comissió Permanent, la preparació de l'encontre dels rectors i formadors dels seminaris de totes les diòcesis d'Espanya, que tindrà lloc els dies 16 i 17 d'octubre, la preparació de la campanya del Dia del Seminari, traslladat al 8 de desembre, així com la preparació de l'encontre dels diaques permanents de tot Espanya que tindrà lloc

els dies 7 i 8 de desembre en format telemàtic, i altres temes com el lema per a la propera campanya del Dia del Seminari i els àmbits o àrees de treball dels diversos equips dins la Comissió.

► **Celebració de la festa del Roser.** El dimecres 7 d'octubre es va celebrar la festa en honor de la Mare de Déu del Roser en molts indrets de la diòcesi. A la Parròquia d'Agramunt, seguint el costum, es van organitzar un seguit d'actes religiosos i tradicionals al voltant d'aquesta devoció mariana, molt arrelada en la Ribera del Sió. Així, a les vigílies de la festa, un grupet de cambres del Roser —majors— van preparar la capella del Roser, bastida a finals del segle XVI i que conté un esplèndid retaule dedicat a la Verge Maria. El dia de la festivitat, al matí, ja es va obrir la cape-

lla per poder ser visitada pels fidels i poder fer la seva pregària davant la imatge de la Verge del Roser. A la tarda, i com es fa al llarg del mes d'octubre, tot celebrant el mes del sant ro-

sari, es va resar el rosari com a signe de devoció a la Mare de Déu, que es va oferir per les intencions de l'Església i del papa Francesc. Després del rosari va tenir lloc la celebració de la Santa Missa on Mn. Jaume Mayoral, Rector de la Parròquia, va tenir unes paraules de record pels difunts del darrer any, a més va agrair al grup de fidels que van assistir a la celebració, entre ells les agramuntines que tenen el nom de Roser. També va recordar que se celebrava la Jornada Mundial pel Treball Decent i que la Covid-19 també ha comportat una emergència social a més de l'emergència sanitària, situació que no poden oblidar els creients.

La Missa va acabar amb el cant dels Goigs a la Mare de Déu del Roser d'Agramunt, també es va oferir un petit i dolç obsequi als assistents, detall que van oferir les «Rosers».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Ef 4,32-5,8 / Sl 1 / Lc 13,10-17]. Sants Llucià i Marcia, mrs. de Nicomèdia venerats a Vic; sant Viril, abat de Leyre (Navarra); sant Evarist, papa (grec, 97-105) i mr.

27. ■ Dimarts [Ef 5,21-33 / Sl 127 / Lc 13,18-21]. Sant Florenci, mr.; sant Gaudí, bisbe.

28. ■ Dimecres [Ef 2,19-22 / Sl 18 / Lc 6,12-19]. Sant Simó (el Zelador) de Canà de Galilea, i sant Judes, anomenat també Tadeu (invocat en les causes difícils), apòstols; sant Silví, ermità; santa Ciril·la, vg. i mr.

29. ■ Dijous [Ef 6,10-20 / Sl 143 / Lc 13,31-35]. Sant Narcís, bisbe i mr. (s. IV), patró de Girona (1387); santa

Eusèbia, vg. i mr.; beat Miquel Rua, prev. salesià.

30. ■ Divendres [Fl 1,1-11 / Sl 110 / Lc 14,1-6]. Sant Marcel, centurió romà, i els seus fills Claudi, Rupert i Victori, mrs.; santa Eutròpia, mr.; santa Zenòbia, mr.

31. ■ Dissabte [Fl 1,18b-26 / Sl 41 / Lc 14,1.7-11]. Sant Alfons (Alonso) Ro-

dríguez, rel. jesuïta castellà, mort a Palma de Mallorca; sant Quintí, mr.; santa Lucil·la, vg. i mr.

NOVEMBRE

1. □ Diumenge vinent, Tots Sants (lit. hores: de la Solemnitat). [Ap 7, 2-4.9-14 / Sl 23 / 1Jo 3,1-3 / Mt 5,1-12a].

Diurne XXX de durant l'any (A)

COMENTARI

No maltractis els immigrants, les viudes, els orfes...

Probablement hi ha molts cristians preocupats per complir tots els preceptes; sens dubte no arriben a fer com els fariseus que paraven de 613 regles o disposicions però es plantegen la fidelitat a tot un munt de normes. Jesús a l'evangeli simplifica enormement tots els manaments. A la pregunta sobre *quin és el manament més gran de la Llei*, Jesús contesta: *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix*. Per tant, el manament més important és doble: amor a Déu i amor als germans. Tan clar com això. Hauríem d'aprofundir en aquestes paraules de Jesús i no complicar-nos tant la vida buscant preceptes i més preceptes. Ara bé, aquest amor s'ha de concretar en uns fets determinats. No és un voluntarisme o un nominalisme, no són només paraules. Per això la primera lectura diu: *No maltractis ni oprimeixis els immigrants. No maltractis cap viuda ni cap orfe. Si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com penyora el mantell d'algú, torna-li abans no es pongui el sol*. L'atenció es troba centrada totalment en els altres, en els seus drets no en els meus; i aquests altres són, sobretot, immigrants, pobres, orfes, viudes; és a dir gent molt vulnerable (com diem avui dia). I estimar aquestes persones no és còmode, no és fàcil però és l'únic camí perquè el nostre amor sigui real i autèntic. I així hem d'entendre les paraules de Jesús. Déu diu també en aquesta lectura (per dues vegades): *Si ell [el pobre, l'immigrant, l'orfe, la viuda] aixeca a mi el seu clam, jo l'escoltaré perquè soc compassiu*. Déu estima els pobres; l'amor a Déu ens porta a estimar els més necessitats. Dels cristians de Tessalònica pot dir Pau: *Heu imitat el nostre exemple i el del Senyor; heu estat un model per a tots els cristians de Macedònia i d'Acaia*. Tant de bo poguessin dir de tots els cristians que som un model d'amor als pobres i als immigrants.

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 22,20-26)

El Senyor diu: «No maltractis ni oprimeixis els immigrants, que també vosaltres vau ser immigrants al país d'Egipte. No maltractis cap viuda ni cap orfe: Si els maltractes i alcen a mi el seu clam, jo l'escoltaré i, encès d'indignació, us mataré amb l'espasa: les vostres dones quedaran viudes, i orfes els vostres fills. Si prestes diners a algú del meu poble, als pobres que viuen amb tu, no facis com els usurers: no li exigeixis els interessos. Si et quedes com a penyora el mantell d'algú, torna-l'hi abans no es pongui el sol. És tot el que té per abrigar-se, el mantell que l'embolcalla. Amb què dormiria? Si ell alçava a mi el seu clam, jo l'escoltaria, perquè soc compassiu.»

▶ Salm responsorial (17)

R. *Us estimo, Senyor, vós m'enfortiu.*

Us estimo, Senyor, / vós m'enfortiu, / roca i muralla que em deslliura. R.

Déu meu, penyal on m'emparo, / escut i força que em salva. / Rodejat d'adversaris delirants, / clamo al Senyor, / crido auxili d'entre els enemics. R.

Beneït sigui el Déu vivent, el meu penyal. / Beneïxo el Senyor que em salva. / «Ha donat grans victòries al seu rei, / ha mostrat l'amor que té al seu Ungit.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 1,5c-10)

Germans, ja sabeu el que fèiem per vosaltres mentre érem a la vostra ciutat. També vosaltres heu imitat el nostre exemple i el del Senyor, acollint la paraula de Déu enmig de moltes adversitats, plens del goig de l'Esperit Sant. Així heu estat un model per a tots els creients de Macedònia i d'Acaia, perquè, des de la vostra ciutat, s'ha estès el ressò de la paraula del Senyor. I no solament a Macedònia i a Acaia, pertot arreu parlen de la vostra conversió de manera que no ens cal afegir-hi res: ells mateixos contenen com va ser la nostra arribada entre vosaltres i com abandonàreu els ídols i us convertíreu a Déu per adorar només el Déu viu i veritable i esperar del cel Jesús, el seu Fill, que ell ressuscità d'entre els morts i que ens salvarà de la pena en el judici que ha de venir.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Mateu (Mt 22,34-40)

En aquell temps, quan els fariseus s'assabentaren que Jesús havia fet callar els fariseus, es tornaren a reunir, i un d'ells, mestre de la Llei, per provar-lo, li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?» Jesús li contestà: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament. Aquest és el manament més gran i el primer de tots. El segon és molt semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments escrits en els llibres de la Llei i dels Profetes venen d'aquests dos.»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Éx 22,20-26)

Esto dice el Señor: «No maltratarás ni oprimirás al emigrante, pues emigrantes fuisteis vosotros en la tierra de Egipto. No explotarás a viudas ni a huérfanos. Si los explotas y gritan a mí, yo escucharé su clamor, se encenderá mi ira y os mataré a espada; vuestras mujeres quedarán viudas y vuestros hijos huérfanos. Si prestas dinero a alguien de mi pueblo, a un pobre que habita contigo, no serás con él un usurero cargándole intereses. Si tomas en prenda el manto de tu prójimo, se lo devolverás antes de ponerse el sol, porque no tiene otro vestido para cubrir su cuerpo, ¿y dónde, si no, se va a acostar? Si grita a mí, yo lo escucharé, porque yo soy compasivo.»

▶ Salmo responsorial (17)

R. *Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza.*

Yo te amo, Señor; tú eres mi fortaleza; / Señor, mi roca, mi alcázar, mi libertador. R.

Dios mío, peña mía, refugio mío, / escudo mío, mi fuerza salvadora, mi baluarte. / Invoco al Señor de mi alabanza. / Y quedo libre de mis enemigos. R.

Viva el Señor, bendita sea mi Roca, / sea ensalzado mi Dios y Salvador: / Tú diste gran victoria a tu rey, / tuviste misericordia de tu ungido. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 1,5c-10)

Hermanos: Sabéis cómo nos comportamos entre vosotros para vuestro bien. Y vosotros seguisteis nuestro ejemplo y el del Señor, acogiendo la Palabra en medio de una gran tribulación, con la alegría del Espíritu Santo. Así llegasteis a ser un modelo para todos los creyentes de Macedonia y de Acaya. No sólo ha resonado la palabra del Señor en Macedonia y en Acaya desde vuestra comunidad, sino que además vuestra fe en Dios se ha difundido por doquier, de modo que nosotros no teníamos necesidad de explicar nada, ya que ellos mismos os convertisteis a Dios, abandonando los ídolos, para servir al Dios vivo y verdadero, y vivir aguardando la vuelta de su Hijo Jesús desde el cielo, a quien ha resucitado de entre los muertos y que nos libra del castigo futuro.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (22,34-40)

En aquel tiempo, los fariseos, al oír que Jesús había hecho callar a los saduceos, se reunieron en un lugar y uno de ellos, un doctor de la ley, le preguntó para ponerlo a prueba: «Maestro, ¿cuál es el mandamiento principal de la Ley?». Él le dijo: «Amarás al Señor tu Dios con todo tu corazón, con toda tu alma, con toda tu mente». Este mandamiento es el principal y primero. El segundo es semejante a él: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». En estos dos mandamientos se sostienen toda la Ley y los Profetas».